

Observație pe care mi-a prilejuit-o înscrierea în *Programul de locuințe* al Ministerului Apărării este aceea că încep să constat, în tot mai multe documente oficiale care vizează stabilirea unor criterii de departajare, în diferite situații, valorizarea, printr-un punctaj suplimentar, a statutului de „participant într-o misiune într-un teatru de operații de tip rotație completă”.

Aș vrea să precizez, de la bun început, mai ales pentru cei care citesc din două în două rânduri unele texte și rămân în minte, orice s-ar întâmpla, cu propria lor părere, temeinic consolidată, că am un respect deosebit mai cu seamă pentru militarii care își desfășoară activitatea în teatrele de operații din Irak și Afganistan. Am avut prilejul, în urmă cu câțiva ani, să-i cunosc pe cei aflați în asemenea misiuni, la Kandahar, am fost, cu unii dintre ei, în aceleași condiții, în locurile în care îi purta datoria zi de zi, și am scris despre ei în paginile „Observatorului militar”. Vă mărturisesc, de asemenea, cu mâna pe inimă, că resimt pierderea fiecărui militar în aceste teatre de operații ca pe a unui camarad, chiar dacă nu l-am cunoscut vreodată pe cel aflat în asemenea tragice împrejurări.

Șanse egale

✉ **Maior dr. Florin ȘPERLEA**
fisperlea@yahoo.com

Însă cu riscul de a-i contraria pe unii, o să spun că, din punctul meu de vedere, suntem pe cale de a crea două armate: una, cea de acasă, și o alta, aflată, prin rotație, în teatrele de operații. Plecându-se de la ipoteza că trebuie găsite modalități suplimentare de motivare a militarilor români care acționează în aceste teatre, se luase în calcul, la un moment dat, inclusiv posibilitatea stabilirii unor criterii de promovare în grad și funcție, întemeiate și pe participarea la astfel de misiuni, ceea ce este o discriminare evidentă în condițiile în care nu sunt asigurate tuturor militarilor propozabili *aceleași condiții* (fiind, de altfel, cu totul imposibil!). Cum, în ansamblul efectivelor armatei române, ponderea celor care iau parte la aceste misiuni este foarte mică, un impediment major apare tocmai ca urmare a nevoii de a asigura (de care, presupun, nu se îndoiește nimeni!) *șanse egale pentru toți*. Pentru cei îngrijorați de motivarea militarilor din teatrele de operații, răspunsul a venit prompt prin declarațiile făcute de doi parlamentari români care, în urmă cu câteva săptămâni, după întâlnirea cu militarii noștri din Irak și Afganistan, au arătat că una din problemele majore cu care aceștia se confruntă este aceea a salarizării deficitare. Purtătorul de cuvânt al Ministerului Apărării, Andreea Dumitru, a amintit, în replică, existența unui act normativ, aflat în discuție, ce vizează creșterea salariilor pe care aceștia le primesc. Așadar, din punctul meu de vedere, salarizarea substanțială este criteriul esențial care ar trebui luat în seamă, fără a fi nevoiți să mai inventăm, apoi, „răsplăți” suplimentare pentru aceeași categorie de personal, aflată într-o situație precis determinată, fiindcă acestea induc discriminare atât timp cât nu sunt asigurate condiții pentru toți militarii români de a participa la astfel de misiuni.

Programul de construire a locuințelor proprietate personală pe terenuri aflate în administrarea Ministerului Apărării pleacă de la premisa că există o problemă locativă la nivelul întregului personal militar. Această problemă este una ce ține de un standard de viață, general acceptat, al fiecărui militar în parte, și care, deci, nu poate fi judecat prin criterii particulare care nu țin seama, în primul rând, de nevoile locative ale militarilor, ci... de prezența în teatre de operații!

Fiindcă dacă acesta devine un criteriu, atunci mă tem că s-ar putea să ne dorim cu disperare cât mai multe crize în diverse locuri pe mapamond pentru a ne putea realiza vreodată visul de a avea propria casă.

Linia de miră

Pe colonelul dr. Constantin Răileanu l-am reîntâlnit, recent, înaintea începerii bilanțului Ministerului Apărării. Distins, surâzător, finuț, are un tact ce constituie azi o rară avarie. Este unul dintre diplomații militari care știe cum să ducă ofensiva pentru promovarea imaginii credibile a României. Nu oriunde, ci tocmai peste Ocean, la Norfolk. Acolo unde îndeplinește mandatul de reprezentant național de legătură la Comandamentul Aliat pentru Transformare – HQ SACT. Lui i s-a încredințat și onorantul rol de decan al tuturor reprezentanților naționali la această importantă structură aliată.

Anul acesta, a acționat și ca membru al Comitetului organizator al Festivalului Azalea 2008. Mai concret, în perioada 11-19 aprilie 2008, la Norfolk, s-a derulat a 55-a ediție a Festivalului NATO al Azaleelor. A fost un eveniment dedicat celor ce activează în

HQ SACT. Așa cum ne-a precizat colonelul Răileanu: De-a lungul timpului, acest festival s-a impus ca una din manifestările culturale de referință pe coasta de est a Statelor Unite, atrăgând zeci de mii de oameni dornici să urmărească paradele organizate cu acest prilej, să aplaude evoluțiile formațiilor artistice, să viziteze expozițiile special amenajate, implicit standurile naționale de reprezentare.

De data asta, festivalul s-a derulat având Regatul Olandei desemnat drept cea mai onorată națiune. Context în care, domnișoara căpitan Mariola Kasemier a fost aleasă... regina festivalului. O opțiune deloc întâmplătoare, din moment ce ea îndeplinește funcția de locuitor al comandantului unei Echipe de Reconstrucție Provincială, în cadrul operației NATO din

Afganistan. Interesant este un detaliu deloc neglijabil. La curtea reginei festivalului, și România a avut o reprezentantă. O prințesă! Aceasta fiind domnișoara Diana Muncaciu, studentă în anul III la Universitatea Mary Washington, din Fredericksburg, Virginia. Evident că și celelalte 25 de națiuni aliate și-au desemnat câte o prințesă, care mai de care mai delicată, după cum se vede și din fotografia inserată în această pagină.

Festivalul a început cu ceremonialul militar de înălțare a drapelului național și de intonare a imnurilor țărilor membre ale NATO. A urmat – la ei, ca și la noi – un simpozion. Însă cu o temă

✉ **Colonel dr. Ion PETRESCU**
ionpetrescu@yahoo.com

fost atrase și de frumusețea costumelor populare. Iar aplauzele au confirmat încântarea produsă de muzica tradițională românească. Colonelul Răileanu a finit să remarce: La standul național de reprezentare a fost organizată o miniexpoziție cu produse de artizanat. Au fost distribuite stegulețe, postere, reviste, hărți, CD-uri cu informații și imagini turistice din România și despre

Armata sa, filmulețe și muzică românească. Și pe această cale, doresc să mulțumesc, în mod deosebit, domnului Ion Bodale, un bucovinean inimos stabilit în Virginia Beach, domnului Ken Newman, vicepreședintele companiei Metro Machine, pentru generozitatea și sprijinul acordat în vederea amenajării carului alegoric. Cuvinte de sinceră prețuire merită și camarazii din comunitatea militară românească de la Comandamentul Aliat pentru Transformare, care, și la acest festival, au contribuit la promovarea imaginii reale a României și a Armatei sale aici, la Norfolk, în Virginia.

Am totuși o nedumerire. Cu excepția româncei Diana – nume de zeiță –, regina festivalului și celelalte 25 de prințese or fi înțeles semnificația Porții Sărutului?...

CU POARTA SĂRUTULUI ÎN AMERICA!

atractivă – „Uraganul Katrina în Hampton Roads/ Suntem gata?” Aplauze la scenă deschisă a generat concertul internațional al fanfarelor militare. Poate în viitor îi trimitem și pe băieții noștri acolo. A stârnit curiozitatea marelui public expoziția de tehnică de la bordul navei militare olandeze „Amsterdam”. Iar bărbății au fost numai ochi și urechi pe timpul... ceremonialului de încoronare a reginei și a prințeselor Festivalului Azaleelor 2008, desfășurat în ambientul mirific al grădinii botanice din Norfolk. Finalul a fost rezervat paradei anuale a națiunilor și vizitării standurilor de reprezentare din centrul orașului.

By the way!/Apropo! Pe carul alegoric românesc au putut fi admirate replici reușite ale operelor lui Constantin Brâncuși, Masa Tăcerii și Poarta Sărutului. Privirile americanilor au

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

Observatorul militar

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

● Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
● Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Piștea ● Irina-Mihaela Nedelcu ● ing. Mihail Ricinșchi ● Bogdan Oproiu ● Marilena Georgescu ● Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melciou, Elena Potoroacă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dincă.

Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET. Taxele postale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXX

Închiderea ediției
– luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00396. C. 648/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.

Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.